



Szanowni Czytelnicy, Drogie Koleżanki i Koledzy



Koniec roku to zwykle czas podsumowań minionego okresu i wyciągania wniosków z naszych dokonań. Jedne z nich, jak to zwykle w życiu bywa, były sukcesem, inne zaś okazały się mniejszą lub większą porażką.

Ważne jest, aby tych pozytywnych zdarzeń było jak najwięcej, a z nieuniknionych wydarzeń negatywnych wyciągnąć właściwe wnioski na przyszłość.

To Wy, Szanowni Czytelnicy, ocenicie naszą całoroczną pracę.

My ze swej strony dziękujemy za współpracę Autorom nadesłanych prac, a Recenzentom za trud włożony w rzetelną ocenę manuskryptów, których jakość świadczy o poziomie naszego pisma.

Oddając w Wasze ręce ostatni tegoroczny numer Endokrynologii Polskiej, zachęcamy do lektury prac oryginalnych, w których dominuje tematyka tyreologiczna.

Wartościową z praktycznego punktu widzenia jest praca Jonas i wsp. z Warszawy z uwagi na fakt, że długoterminowa skuteczność farmakologicznego leczenia nadczynności tarczycy w przebiegu choroby Gravesa-Basedowa jest trudna do przewidzenia. Autorzy stwierdzili, że oznaczanie przeciwciał blokujących wiązanie z receptorem tyreotropiny już we wczesnej fazie leczenia farmakologicznego może okazać się pomocne w planowaniu dalszego leczenia nadczynności tarczycy i w odpowiednio wczesnym kwalifikowaniu chorych do radykalnych form terapii nadczynności tarczycy w przebiegu choroby Gravesa-Basedowa (terapii radiojodem lub strumektomii).

W kolejnej publikacji farmakologdy z Wrocławia oceniali kliniczne znaczenie fenotypu oksydacji i fenotypu acetylacji u chorych na nadczynność tarczycy.

Dla wielu czytelników interesującą będzie praca Warmuz-Stangierskiej i wsp. opisująca stan psychologiczny chorych na raka tarczycy oraz chorych z nadczynnością tarczycy. Jej opublikowanie ma również na celu podkreślenie znaczenia sfery psychologicznej, co często bywa niedoceniane.

W kolejnej pracy oryginalnej Koledzy z Poznania poruszają stale aktualny i ciekawy problem roli nikotynizmu w patogenezie wytrzeszczu naciekowo-obrzękowego w przebiegu choroby Gravesa-Basedowa, oceniając jako wskaźnik nasilenia nałogu — kotyninę, metabolit nikotyny oznaczany w moczu chorych.

W dziale prac poglądowych Koledzy z Łodzi przedstawiają aktualny stan wiedzy na temat roli czynników pro- i antyangiogennych w nowotworzeniu naczyń krwionośnych w guzach nadnerczy. Autorzy podkreślają ważny aspekt praktyczny oceny procesu angiogenezy u chorych z tymi nowotworami, która może być istotna w rozróżnieniu pomiędzy zmianami złośliwymi i łagodnymi. Badania nad neoangiogenezą mogą w przyszłości wyznaczyć nowe kierunki terapii u chorych ze złośliwymi guzami nadnerczy.

Zespół autorów z ośrodka w Białymstoku dokonuje interesującego podsumowania aktualnych danych dotyczących roli adiponektyny w patogenezie zespołu metabolicznego oraz chorób układu krążenia, konkludując, iż ewentualna regulacja stężenia tej adipocytokiny może stanowić obiecujący cel terapeutyczny w wielu jednostkach chorobowych.

Opisy przypadków dotyczą rzadkich chorób okolicy podwzgórzowo-przysadkowej. Koledzy z ośrodka poznańskiego przedstawiają trudności związane z diagnostyką limfocytarnego zapalenia podwzgórza. Unikalność opisywanego przypadku podkreśla fakt jednoczesnego występowania u chorego objawów niedoczynności przysadki, będącej następstwem schorzenia o podłożu immunologicznym, i objawów nadczynności tarczycy w przebiegu wola guzowatego.

Autorzy z Wrocławia prezentują niezwykle rzadki przypadek rozlanego chłoniaka złośliwego β -komórkowego z naciekiem okolicy nadsiodłowej, obejmującym skrzyżowanie nerwów wzrokowych i podwzgórze, będącym przyczyną zaburzeń widzenia oraz wystąpienia objawów wtórnej niedoczynności przedniego płata przysadki i moczówki prostej. Autorzy dokonują też obszernego przeglądu piśmiennictwa na temat pierwotnych i przerzutowych zmian nowotworowych w okolicy podwzgórzowo-przysadkowej.

W szkoleniu poddyplomowym zachęcamy do zapoznania się z przeglądem piśmiennictwa dotyczącego wciąż aktualnego w praktyce i jednocześnie najczęściej występującego zaburzenia osi podwzgórzowo-przysadkowej, jakim jest hiperprolaktynemia. Dyskutowane są tutaj zagadnienia regulacji wydzielania prolaktyny, etiologii i patogenezy jej nadmiernej sekrecji, a także związanej z nią objawami klinicznymi i trudnościami diagnostyczno-leczniczymi.

W obecnym zeszycie EP zamieszczamy również streszczenia prac przedstawionych podczas obrad II Zjazdu Polskiego Towarzystwa Neuroendokrynologii, który odbył się w Warszawie, w październiku 2006 roku. Komitet Naukowy pod przewodnictwem prof. Stefana Zgliczyńskiego dokonał wyboru nadesłanych prac i ustalił główne tematy Zjazdu, wśród których znalazły się zagadnienia dotyczące: neuropeptydów i ich analogów, chorób podwzgórza i przysadki, guzów neuroendokrynych oraz problematyka neuroendokrynologii rozrodu i starzenia się. Zjazd ten był kolejną okazją do wymiany doświadczeń pomiędzy klinicystami, neurofizjologami oraz przedstawicielami innych nauk podstawowych. W trakcie Zjazdu dokonano też wyboru

nowych władz tego Towarzystwa. Prezesem PTNE na kolejną kadencję wybrano prof. Jolantę Kunert-Radek, Prezesem Honorowym Towarzystwa został zaś prof. Marek Pawlikowski. Gratulujemy i życzymy sukcesów. Jednocześnie dołączamy się do podziękowań za sprawną organizację Zjazdu i stworzenie miłej atmosfery podczas tego spotkania.

W tym szczególnym okresie kończącego się roku życzymy Państwu pełnych radości i domowego ciepła Świąt Bożego Narodzenia, oderwania się na ten czas od przytłaczającej codzienności, a na nadchodzący Nowy 2007 Rok wielu chwil przepełnionych miłością i szczęściem oraz zadowolenia ze wszystkiego, co dobre i piękne.

*W imieniu Redakcji
Beata Kos-Kudła*